

Kendini Bilmezlere

– Oğuzhan ATEŞ · 01 Aralık 2010

Millet kendilerine bakmayıp, başkasını konuşur oldu. Kendilerinde olan bu kötü ve aşağılayıcı farklılığın farkına varmayıp beni sürekli çekiştirenler; Aslında yaptıklarının benim karşımda kendilerinin alçalttıklarını bilmiyorlar. Dili olan konuşur oldu benimle ilgili. Hayatta avukatlarım ve velilerim arttı ve benim adıma karar alır oldular bensiz. Menfaat için yanıma gelenler hep kendilerini haklı görüp beni suçlar oldular kendilerin nasıl biri olduklarını bile bile. Ne de olsa sessizim ses çıkarmıyorum kimseye. Çünkü karşımdaki konuştuğum ne mal olduğum da ortaya çıkıyor ben sustukça. Sevdiğimdir veya arkadaşımıdır diye verdiğim değerden yararlanan ve kendi belligini unutanlar ortalıklarda geziyorlar. Hep ben konuşuldum. Hep beni konuştular ama hiçbir şey demedim kimseye ve yine de karşımdakine arkadaş veya sevdiğim olduğum için değil insan olduğum için değer verdim ve de sustum! Kendime olan saygımdan sustum! Kendime yakıştıramadığım için sustum her zaman! Bir konuşurum bir konuşurum. Yerine göre, karşımdaki kişiye göre konuşurum. Karşımdaki hep konuşur ama bilemez ki en büyük ezikliği konuşarak yaptığını. Bilmez ki aslında suskunluğum kendime olan saygımdandır başkasına değil! Her suskunluğum aslında karşımdakinin ezikliğini gösterir. Ama karşımdaki kendi benliğinden o kadar uzak ki beni değil kendini bile bilmeyecek hale gelmiş...